# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 42346**

гр. София, 29.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Трето отделение 7 състав,** в публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маруся Йорданова**

като разгледа дело номер **6475** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявана от председателя на Управителния съвет – инж. Т. А., чрез главен юрисконсулт Д. Б. [Вх._№_18607.PDF], срещу Решение № РД-02-14-1750 от 07.05.2026 г. на Ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. (ОПРР). С оспорения административен акт е приключен сигнал за нередност № 2555, установено е извършено от бенефициера АПИ нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), квалифицирано като нередност по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ (приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., обн. ДВ, бр. 59 от 12.07.2024 г., наричана по-долу „Наредбата за посочване на нередности“) и е определена финансова корекция в размер на 5% върху допустимите разходи по сключения договор по обособена позиция (ОП) № 3 „Долно Е.“ – Рамково споразумение № 93-ОП18-96(109) от 18.12.2019 г. и Възлагателно писмо № 93-ОП18-96(394) от 26.09.2023 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД, възлизаща на 246 364,26 евро с включен ДДС.

В жалбата са наведени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона (отменителни основания по чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК).

Жалбоподателят поддържа, че възложителят [община] е действал при условията на оперативна самостоятелност при формулиране на критериите за подбор по чл. 59, ал. 2 от ЗОП и чл. 63, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗОП, като изискването за опит в строителство или ремонт на улици в градове с население над 150 000 жители е пряко обусловено от обхвата, сложността и натовареността на градската улична мрежа на [населено място]. Твърди, че броят на населението е обективен индикатор за техническа сложност (плътност на мрежата, интензитет на трафика, подземни комуникации), а получените 4 оферти в процедурата доказват осигурена реална конкуренция. Жалбоподателят оспорва и наличието на елементите на легалната дефиниция за „нередност“ по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, като сочи, че липсва настъпила реална или доказана потенциална финансова вреда за бюджета на Европейския съюз. В условията на евентуалност прави искане за прилагане на чл. 6 от Наредбата за посочване на нередности и определяне на нулев процентен показател. По същество моли съда да отмени изцяло оспореното Решение № РД-02-14-1750 от 07.05.2026 г. и претендира присъждане на сторените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.
В с.з., жалбоподателят се представлява от юрисконсулт А., който поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли същата да бъде уважена. Претендира направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът – Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по съществото на спора.
Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Между Министерството на регионалното развитие и благоустройството, в качеството му на Управляващ орган на ОПРР 2014–2020 г., и Агенция „Пътна инфраструктура“, в качеството ѝ на бенефициер, е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (БФП) № BG16RFOP001-7.001-0038-C01 от 06.11.2023 г. за изпълнение на проект „Пилотна инициатива за свързаност в Югоизточния регион – Подобряване на свързаността на второстепенната и третостепенната пътна мрежа в област Б. с Трансевропейската транспортна мрежа за товари и пътници чрез реконструкция на пътища, в т.ч. строителство, реконструкция, рехабилитация и ремонт (основен и/или текущ) на републикански, горски и общински пътища“. Проектът се осъществява в партньорство с [община] и „Югоизточно държавно предприятие“ ДП – [населено място] съгласно чл. 44 от договора и Партньорско споразумение.
В изпълнение на дейностите по проекта, с Решение № 93-ОП18-15/2018 г. на заместник-кмета на [община] е открита процедура за възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП с предмет: „Определяне на изпълнител за извършване на строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците (в т.ч. участъците от РПМ, попадащи в регулацията на населените места), общинските пътища и техните съоръжения на територията на [община] по осем обособени позиции...“ с УНП в РОП: 00797-2018-0059. Общата прогнозна стойност на поръчката е 80 000 000 лева без ДДС (равностойни на 40 903 350,50 евро), а прогнозната стойност за Обособена позиция № 3 „Долно Е.“ е 10 000 000 лева без ДДС (5 112 918,81 евро).
В Обявлението за обществена поръчка (раздел III.1.3 „Технически и професионални възможности“) и документацията за участие (раздел IV, т. III.1) възложителят е поставил критерий за подбор относно техническите и професионалните способности на участниците,

съгласно който участникът трябва да има опит в строителство, сходно с предмета на обществената поръчка, изпълнено през последните 5 години от датата на подаване на офертата. Като „сходно строителство“ възложителят е въвел следната кумулативна дефиниция:

„За строителство „сходно“ с предмета на обществената поръчка се приема: строителство, и/или основен ремонт, и/или рехабилитация и/или текущо поддържане на улици от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители и пътища най-малко от общинска пътна мрежа и/или на улична мрежа и пътища с еквивалентни характеристики извън страната.“

В резултат на проведената процедура по ОП № 3 „Долно Е.“ са подадени 4 оферти, от които две са допуснати до класиране и отговарят на критериите за подбор. За изпълнител е определено дружеството „Инфра Експерт“ АД, с което на 18.12.2019 г. е сключено Рамково споразумение № 93-ОП18-96(109), а впоследствие – Възлагателно писмо № 93-ОП18-96(394) от 26.09.2023 г. за изпълнение на СМР на конкретни обекти. Всички допустими разходи по договора, заявени за финансиране от средствата на ЕСИФ/ЕФРР, възлизат на 4 927 285,24 евро с ДДС.

В рамките на извършен одит на операциите за 2024 г. от Изпълнителна агенция „Одит на средствата от ЕС“ (ИА ОСЕС), обективиран в Окончателен доклад № 16 (по ангажимент № ОПРР-ОО-8-2024 от 29.01.2026 г.), е формирана Констатация № 2, т. 1, установяваща, че посоченото изискване за опит само в градове с население над 150 000 жители има необосновано ограничителен характер и противоречи на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 от ЗОП. Констатацията е регистрирана като сигнал за нередност с № 2555 в Регистъра на сигнали и нередности в МРРБ.

Въз основа на последващ одит и получен сигнал за нередност рег. № 2555, с писмо изх. № 99-00-6-944 от 13.03.2026 г. Ръководителят на УО на ОПРР е уведомил АПИ за стартиране на производство по администриране на нередност и определяне на финансова корекция по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, като му е предоставил 14-дневен срок за представяне на възражения и доказателства.

В законоустановения срок, с писмо с вх. № 99-00-6-944 от 30.03.2026 г., АПИ е депозирала писмено възражение, в което са изложени доводи за законосъобразност на критерия, оперативна самостоятелност на възложителя и липса на вреда за бюджета на ЕС.

Въз основа на така установените нарушения Управляващият орган е приел, че са налице нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ и чл. 143, параграф 2, вр. чл.2, параграф 15 и чл.4, параграф 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013. Прието е, че нарушенията са извършени чрез действия и бездействия на бенефициента и имат или биха могли да имат за последица нанасяне на вреда на средствата от ЕСИФ.

На 07.05.2026г. А. С. – Главен директор на Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ в МРРБ и надлежно определена за Ръководител на УО на ОПРР със Заповед № РД-02-14-1471 от 16.04.2026 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е издала оспореното Решение № РД-02-14-1750, с което е приключен сигнала № 2555 с установяване на нередност по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 Наредбата за нередностите, констатирано е нарушения на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП и е определена финансова корекция в размер на 5% от признатите допустими разходи по договора с „Инфра Експерт“ АД (равняваща се на 246 364,26 евро с ДДС). В решението изрично е съобразено обстоятелството, че предходното Решение № РД-02-14-974/21.06.2024 г. по предходен сигнал № 2501 (с наложена 10% корекция) е било отменено с влязло в сила Решение № 331 от 14.01.2026 г. по адм. д. № 5781/2025 г. на ВАС, като съответните средства не са били изплащани, поради което настоящата финансова корекция е определена самостоятелно и без кумулиране върху реално признатите допустими разходи.

В съдебното производство страните не са ангажирали нови доказателства. Съдът е приел и

приложил към делото представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства.
При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт и лице, чиито права и законни интереси са засегнати от определената финансова корекция. Оспореното решение подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 73, ал. 4 ЗУСЕФСУ във връзка с чл. 145 и сл. АПК. Същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и следва да бъде разгледана по същество.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган. Съгласно чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая решението е издадено от А. С. в качеството й на Главен директор на Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ в МРРБ и надлежно определена за Ръководител на УО на ОПРР със Заповед № РД-02-14-1471 от 16.04.2026 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството.
Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма. Същото съдържа наименование на органа, издател на акта, адресат, фактически и правни основания, обсъждане на възраженията на бенефициента, правна квалификация на нарушенията, начина на определяне на финансовата корекция, дата и електронен подпис. Налице са изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК във връзка с чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ.
При провеждане на процедурата по издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е и процедурата по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ. Преди издаване на решението с писмо рег. № 99-00-6-944 от 13.03.2026г., изпратено чрез ИСУН 2020, бенефициентът е уведомен за сигнала за нередност, първоначалното становище на УО на ОППР и предприетите мерки, както и правото му да представи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира искане да не се налага финансова корекция, като му е предоставен срок за възражение. В оспорения акт са изложени съображения по основните възражения на бенефициента, поради което не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила или на правото на защита.
Съгласно § 70 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове до приключването на програмите за програмен период 2014-2020 г. разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с посочения закон, запазват действието си по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми.
Същевременно съгласно § 13 от ПМС № 248/05.07.2024 г. измененото с § 11 от постановлението Приложение № 1 към Наредбата се прилага и за производствата по определяне на финансови корекции по програмите за програмен период 2014-2020 г., започнали след влизането в сила на постановлението.
Производството по определяне на процесната финансова корекция е започнало с уведомлението от 13.03.2026г. Поради това относно видовете нередности и приложимите процентни показатели следва да намери приложение Приложение № 1 към Наредбата в редакцията му след изменението с ПМС № 248/05.07.2024 г.
Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ финансовата подкрепа със средства от европейските

фондове може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция при наличие на нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасяне на вреда на средствата от фондовете.
Съгласно чл. 70, ал. 2 ЗУСЕФСУ случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции, се посочват в нормативен акт на Министерския съвет. Такъв нормативен акт е Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции.
Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 „нередност“ е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на регламента, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасяне на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход.
Съгласно чл. 2, т. 37 от същия регламент икономически оператор е всяко физическо или юридическо лице или друг субект, който участва в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове. Столична община участва в изпълнението на финансова подкрепа от европейските фондове като бенефициент по Договор за БФП № BG16RFOP001-1.001-0002.
За да бъде законосъобразно определена финансова корекция на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ, в тежест на административния орган по силата на чл. 170, ал. 1 АПК е да докаже кумулативното наличие на трите елемента от фактическия състав на легалната дефиниция за „нередност“ по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013: 1/ Действие или бездействие на бенефициента като икономически субект; 2/ Нарушение на правото на Европейския съюз или на свързаното с него национално право; 3/ Реално или потенциално финансово отражение – нанасяне на вреда на общия бюджет на Съюза чрез начисляване на неоправдан разход.
Съдът намира оспореното решение за постановено в пълно съответствие с приложимия материален закон, в настоящия случай административният орган е доказал наличието на твърдените нарушения на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП, нито осъществяването на нередност по смисъла на приложената т. 11, б. „б“ от Наредбата за нередностите.
<u>I.Относно допуснатото нарушение на ЗОП</u>:
Съгласно основния принцип на чл. 2, ал. 1, т. 1–3 от ЗОП обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на свободна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация, и пропорционалност. В развитие на тези принципи разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОП изрично забранява на възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗОП възложителите могат да поставят само критерии за подбор, които са необходими за установяване на възможността на участниците да изпълнят поръчката, като тези критерии задължително трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на съответната обособена позиция.
В разглеждания случай, поставеното от възложителя изискване участниците да докажат опит в строителство или ремонт на „улици от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители“, съставлява пряко нарушение на забраната по чл. 2, ал. 2 от ЗОП и императивните правила на чл. 59, ал. 2 от ЗОП.

Броят на жителите на едно населено място е административно-демографска и статистическа величина, която няма пряко отношение към строителните характеристики, конструктивните изисквания и технологията на изпълнение на пътното строителство. Техническата сложност на един пътен или уличен строеж се определя от обективни строителни параметри: клас и категория на пътя/улицата съгласно Закона за устройство на територията (ЗУТ) и Закона за пътищата, проектна скорост, брой и ширина на пътните ленти, тип на пътната настилка и конструктивни пластове, товароносимост, специфични инженерни и мостови съоръжения, организация на отводняването и др. Строителните работи по полагане на асфалтобетон, фрезоване, изграждане на бордюри, тротоари или подземни мрежи се осъществяват по единни нормативни и технологични стандарти (вкл. Техническа спецификация на АПИ и действащите наредби към ЗУТ), независимо дали улицата се намира в град с население 160 000 жители или в град с население 140 000 жители.

В случая е налице и едно необосновано ограничаване на кръга на участниците, тъй като към релевантния период на обявяване на поръчката и предходните 5 години градовете в Република България с население над 150 000 жители са единствено 4 (четири) – С., П., В. и Б.. Формулирайки изискването кумулативно за обекти в такива градове, възложителят автоматично е изключил от участие всички стопански субекти, които разполагат със солиден технически капацитет и са изпълнявали напълно идентични по обем, стойност и сложност обекти в големи областни центрове с население под 150 000 жители (като Р., С. З., П., С., Д., Шумен и др.) Т. изкуствено географско и демографско стесняване на пазара не почива на обективни строителни стандарти и има разубеждаващ ефект върху потенциалните оференти.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че възложителят е действал в рамките на оперативната си самостоятелност. Както приема в константната си практика Върховния административен съд, оперативната самостоятелност на възложителя при определяне на критериите за подбор не е безгранична, а е лимитирана от принципите по чл. 2 от ЗОП и императивното изискване на чл. 59, ал. 2 от ЗОП изисква критериите да са строго пропорционални и необходими за установяване на възможността за изпълнение. (В този смисъл са и Решение № 4622/15.04.2024 г. по адм. д. № 1971/2024 г. на ВАС ; Решение № 541/17.01.2023 г. по адм. д. № 7799/2022 г. на ВАС и др.) Когато възложителят желае да гарантира опит при работа в среда с интензивно движение и множество подземни комуникации, законът му предоставя възможност да формулира обективни технически изисквания – например опит в строителство при условия на временна организация на движението, определен клас натоварване на пътя или наличие на съпътстваща подземна инфраструктура, но не и да заменя техническите параметри с произволен критерий за брой жители.

II. Относно наличието на „нередност“ и финансовото отражение:

Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, приложим за програмния период 2014–2020 г., и националната норма на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ,

фактическият състав на „нередност“ включва три кумулативни елемента: 1/Действие или бездействие на икономически оператор (бенефициер); 2/Нарушение на правото на Европейския съюз или на свързаното с него национално законодателство и 3/Настъпила вреда или потенциална възможност за нанасяне на вреда на общия бюджет на Съюза чрез отчитане на неоправдан разход.
В настоящия случай първите два елемента са безспорно осъществени – налице е действие на възложителя (партньор на бенефициера, за чиито действия бенефициерът отговаря съгласно чл. 6 от Общите условия към договора за БФП, с което са нарушени материалноправните норми на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 от ЗОП.
III. По отношение на третия елемент – нанасянето на вреда:
Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че управляващият орган е бил длъжен да докаже реално настъпила имуществена загуба с точно цифрово изражение. Както в практиката на Съда на Европейския съюз (*вж. Решение от 14.07.2016 г. по дело C-406/14, Wrociaw; Решение от 21.12.2011 г. по дело C-465/10, Chambre de commerce d'Indre; Решение от 15.09.2005 г. по дело C-199/03, Ireland v Commission; Решение от 08.06.2023 г. по дело C-545/21, ANAS; Решение от 04.10.2024 г. по дело C-175/23*), така и в трайната практика на Върховния административен съд (Решение № 9514/05.10.2026 г. по адм. д. № 5656/2026 г. на ВАС; Решение № 6523/29.05.2024 г. по адм. д. № 3185/2024 г. на ВАС; Решение № 4648/21.04.2020 г. по адм. д. № 4938/2019 г. на ВАС и др.), легалната дефиниция на понятието „нередност“ не поставя изискване за установяване на реално настъпила вреда. Достатъчно е съществуването на потенциална възможност нарушението да окаже неблагоприятно отражение върху бюджета на съответния фонд. Включването на ограничителни критерии за подбор има доказан разубеждаващ ефект върху широк кръг потенциални стопански субекти, възпрепятства постигането на оптимална пазарна конкуренция и по този начин създава риск предоставената безвъзмездна финансова помощ да не бъде разходвана по най-икономичния и ефективен начин. Този потенциален риск напълно удовлетворява изискването за финансово влияние по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ.
Обстоятелството, че в процедурата са подадени 4 оферти, от които 2 са допуснати, по никакъв начин не санира допуснатото нарушение, а единствено обосновава наличието на „минимално ниво на конкуренция“, което предопределя прилагането на по-ниския размер на финансовата корекция.
Касателно правилността на квалификацията и размера на финансовата корекция, настоящият състав намира следното:
Съгласно чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, когато поради естеството на нарушението финансовите последици не могат да бъдат количествено определени в точен размер (какъвто е случаят при ограничителни критерии за подбор, засягащи конкурентната среда), размерът на корекцията се определя чрез прилагане на процентен показател върху засегнатите допустими разходи.

Вмененото на жалбоподателя в случая нарушението правилно е субсумирано под хипотезата на т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности – „Използване на критерии за подбор, които са дискриминационни/ограничителни, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор“. УО не разполага с правна възможност да намали този процент или да приложи нулева ставка по чл. 6 от Наредбата, тъй като в хипотезата на ограничена конкуренция законодателят изрично е фиксирал минималната санкционна ставка от 5% именно за да отчете наличието на получени оферти.
Основата за изчисляване на финансовата корекция също е определена законосъобразно съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и тя обхваща реално отчетените и признати за допустими разходи по засегнатия договор по ОП № 3, финансирани с БФП от ЕСИФ, в размер на 4 927 285,24 евро с ДДС, върху която сума корекцията от 5% възлиза точно на 246 364,26 евро с ДДС. Не е налице дублиране или двойно финансово коригиране, тъй като предходното Решение № РД-02-14-974/21.06.2024 г. е било изцяло отменено с влязъл в сила съдебен акт на ВАС, а процесната корекция се прилага самостоятелно по надлежния законов ред.
Предвид изложеното, оспореното Решение № РД-02-14-1750 от 07.05.2026 г. на Ръководителя на УО на ОПРР се явява изцяло валидно, правилно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
Предвид изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в полза на Министерството на регионалното развитие и благоустройството следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 230 евро.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, Административен съд – София-град, III отделение, 7 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № РД-02-14-1750 от 07.05.2026 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г., с което е приключен сигнал за нередност № 2555, установено е нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 от ЗОП и е определена финансова корекция в размер на 5% върху допустимите разходи по Рамково споразумение № 93-ОП18-96(109) от 18.12.2019 г. и Възлагателно писмо № 93-ОП18-96(394) от 26.09.2023 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД по Обособена позиция № 3 „Долно Е.“ в размер на 246 364,26 евро с

включен ДДС.
ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството сумата в размер на 230 (двеста и тридесет) евро, за юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: